

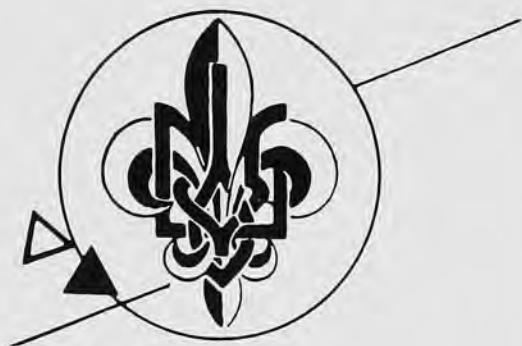
ЮНАК

ЛЮТИЙ — БЕРЕЗЕНЬ
FEBRUARY — MARCH 1985

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел
в році.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

Сторінка

- 1 Княжна гора — Ліна Костенко
- 2 Сучасні визначні українці — Василь Янішевський —
М. Винницький і Р. Татарський
- 3 У Золотоглавому — Подруга Марта
- 5 Великий син нескореної України — Орест Павлів
- 6 «І все таки до Тебе думка лине» — Леся Українка
- 7 Цупке життя — Василь Кархут
- 8 Чи знаєш Ти про УСП
- 10 Наша пошта, Вже маємо ноти до пластової пісні
- 11 Зміст «Юнака» 1984 рік
- 14 Проголошення ШБ, ЛШ і «Золотої Булави»
- 15 Тарас Шевченко — ст. пл. Наталка Воронка
- 17 Старший пластун визначився в Оттаві — М.Л.
- 18 Павло Ледньов — В.К.С.
- 20 Весілля Оленки Іванусів і Романа Цоби — ст. пл. Тая
Дичок
- 22 Хроніка: 31-ий лешатарський пластовий табір —
пл. сен. В. Г.
- 23 Список датків на пресфонд «Юнака»

Редагус колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович
Члени редакційної колегії:
пл. сен. Роман Копач
ст. пл. Роман Вашук
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріяли слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право
виправляти мову, як теж скорочувати й
виправляти одержані матеріяли згідно з
пластовою термінологією, пластовими
виховними напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

На обкладинці: Учасники юнацького лешатарського
табору в Гленс Фоллс, ЗСА у грудні 1984 р.

ЮНАК

ЛЮТИЙ — БЕРЕЗЕНЬ 1985
Ч. П. 2 (255) РІК XXIII

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА «ЮНАКА»

\$20.00 американських доларів

Ціна одного прим. — \$2.00

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.
З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

КНЯЖА ГОРА

Пам'яті Т. Г. Шевченка

По довгій неволі хотів тут віку дожити,
на Княжій горі, над коханим своїм Дніпром.
Вже так натовмився за краєм своїм тужити,
що вірші, здавалось, ридають уже під пером.

Ходив по горі і дихав на повні груди.
Оце вже я дома?! — аж віри очам не йму.
І княжого міста прадавні дивні споруди
уламками фресок в землі усміхались йому.

Як батьків гостинець, як хліб солодкий від зайця,
як радісне диво найперших дитячих снів, —
хитались у відрах лозові свіжі кружальця,
шуміли дуби, і стременими вітер дзвенів.

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ.

У числі ч.1 "Юнака" за місяць січень 1985 року трапилася прикра помилка. Різдвяна картка на обкладинці не є Андрія Мадая, як ми подали у поясненні, а Ганни Троян з Торонта. Мисткиню просимо о вибачення за цю помилку!

Редакція "Юнака"

Ліна Костенко

Горо моя Княжа, далеко із тебе видно.
Смарагдовий айсберг по самі груди в Дніпрі!
Заходило сонце і паслося панське бидло,
і паслося бидло на тій, на Княжій горі.

Сльоза закипає. Душа посварилася з Богом.
А небо, а простір, а це під горою село!
І так же тут любо! Дніпро під самим порогом.
І тільки порога... порога чомусь не було...

А вже за плечима хтось приставу пише
цидулку.
Крізь решето сіють піщаний берег стражі.
Земле ж моя рідна! Нема на тобі притулку.

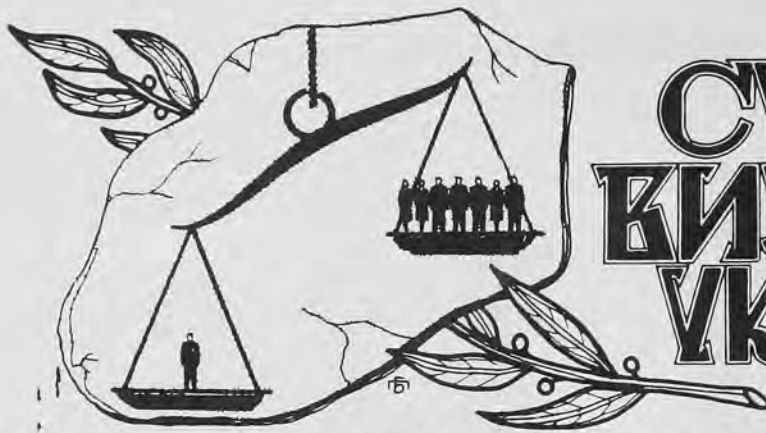
Поети твої — і ті вже тобі чужі!

Отут, на руїнах княжого міста Родні,
над берегом чистим моєї святої ріки,
на славі минулій стою у безславнім сьогодні,
з минулої слави дивлюсь у прийдешні віки.

А завтра поїду. І, може, усе це — востаннє.
Цей берег... цей вітер... ці люди привітні в селі...
І все з Петербурга буду пити листами
той спогад, ту мрію — жити на рідній землі!

І друзі там є. І "Слепую" писав я, і "Тризну".
А вірші ридають... Отак і життя промине.
Будь прокляті всі, хто відняв у мене вітчизну!
Але у вітчизни ніхто не одніме мене.

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

ВАСИЛЬ ЯНІШЕВСЬКИЙ — НАУКОВЕЦЬ І ПРОВІДНИК ПЛАСТУ

проф. Василь Янішевський
голова ГПБулави

Напевно, всі пластуни знають, що нововибраний голова Головної Пластової Булави — це проф. Василь Янішевський, але мало хто з нас знає, що наш Друг є визначним інженером-електриком і що має дуже цікаву минувшину.

Проф. Василь Янішевський народився 1925 р. в Празі, в Чехо-Словаччині. Свою пластову кар'єру друг Янішевський почав у 1936 році новачком на таборі "Солочин" на Закарпатті. Пізніше ще два рази їздив на цей табір в 1937-38 роках, але вже юнаком. На табір цей з'їздилися пластуни з Закарпаття і з Чехії, з Праги.

Після закінчення народної школи вступив проф. В. Янішевський до гімназії на Закарпатті, де ходив чотири роки. Продовжував науку в Моджанах в Чехії, а скінчив в Ганновері в Німеччині. Студії розпочав в Українському Технічно-Господарському Інституті в Регенсбурзі. Продовжував їх на Техніці в Ганновері, але тільки до 1950 року, коли виїхав до Канади. Ще рік студіював на університеті в Торонто і в 1952 році закінчив інженерію, а в 1954 р. здобув ступінь магістра з електричної інженерії. Працював в індустрії до 1959 року, коли то повернувся і став професором на Торонтонському університеті.

Тепер друг В. Янішевський є професором на Торонтонському університеті і спеціалістом в ділянці електротехніки і енергетики. Проф. В. Янішевський

написав приблизно 50 праць до технічних журналів і видав книжку під назвою: "Extra high voltage transmission line corona effects". Проф. В. Янішевський є основоположником Клубу "CAGE" (Щорічний конгрес електричних інженерів Канади, які працюють в ділянці високої напруги).

Адміністративні пости проф. В. Янішевського на університеті такі: заступник голови департаменту електричної інженерії від 1966 до 1970 року, і заступник декана факультету інженерії від 1977 до 1982 року.

Проф. В. Янішевський цікавиться шахами і грає відбиванку. Він виграв в шахах в 1958 році першість Онтарійського міста Кінгстон. Проф. Янішевський також багато подорожує по світі. Ті подорожі є часто получені з працею. У зв'язку з науковою працею, наприклад він їздив до Ліверпулю і до Мюнхену в 1970 році, а до Бразилії, Парижу і Південної Африки в 1982 році.

Друг В. Янішевський є тепер головою Головної Пластової Булави. Він також є головою Комітету Дослідження Голоду в Україні і членом управи Канадського Наукового Товариства ім. Т. Шевченка.

Друг Василь сказав нам, що як був юнаком, то навіть не мріяв, що буде мати колись таке високе становище в Пласті. Ще перед тим, як він був вибраний головою ГПБ, був головою Крайової Пластової Старшини Канади і головою Крайової Пластової Ради. Мотивація друга Янішевського зайняти пост голови ГПБ була: "Допомогти Пластові краще організувати співпрацю між краями".

пл. прих. Михайло Винницький
пл. прих. Роман Татарський
Гурток "Пантери" 15-ий курінь
УПЮ-ів в Торонто

Заввага редакції: Учні 9-ої класи школи ім. Цюпи Паліїв в Торонто мали написати завдання на тему "Сучасні визначні українці". Два учні-пластуни написали про новообраного голову ГПБ проф. В. Янішевського.

У ЗОЛОТОГЛАВОМУ

Вітай, замріяний, золотоголовий
на синіх горах! Загадався — снить..
І не тобі — молодшому — бринить
червлених наших літ ясна заграва.

Микола Зеров

Обіцянку, що після успішного закінчення курсів українознавства в нагороду поїдуть учні в Україну, батьки дотримали. Відбулися іспити, випускний вечір, додаткові лекції про сучасну Україну, були великі приготування — закупи подарунків родичам в Україні, листування, пакування і врешті мрія здійснюється... Летимо!

В літаку п. Олена Нагірна — вчителька ще впевнялася — чи учні все пам'ятають.

— Уважно слухайте всіх пояснень. Записуйте важливі інформації, питайте, що вас цікавить, але мудро... Ну, не забудьте — ви в Україні — репрезентуєте молодь батьків українців-патріотів!..

Як тільки опинилися ми в приміщенні московського летовища, до нас зголосився Валерій — сказав, що буде нашим супутником під час цілої тури. Говорив гарною українською мовою.

Після довгої і томлячої перевірки наших багажів відвезли нас до готелю "Росія". В Москві ми тільки пообідали, оглянули Червону площу й Кремль тільки здалека, а під вечір відлетіли до Києва.

Десь перед північчю приземлилися ми на літовищі в Борисполі. Тут було спокійно, ніякої метушні, галасу, що їх повно в Москві на інтернаціональному летовищі.

Сходячи сходами з літака, нас привітав легіт вітру, а з ним обвіяв нас запах квітів.

— Пані Нагірна, що це за запах? — питалися відразу дівчата. — І чи то правда, що саме на цій землі, бо це близько Києва, ходили колись княжі дружинники, гарцювали на конях козацькі війська? Чи то правда? Це було тут біля Києва? І тут ми тепер ступаємо своїми ногами по їхніх слідах? — питав Орест.

— Це таки правда! Україна зовсім така як ми чули від учителів!.. Тут пахне повітря, і тут ми..., якби додому приїхали, — вигукували раз-пораз юначки та юнаки.

— Та, діти мої! Це ж самозрозуміле! В Москві ми були в місті, а зараз ми серед піль! Дивіться, яка місячна ніч, і яка широчінь простору — з радісним обличчям озвалася п. Нагірна. — Цей запах, якщо я не забула ще — це лупін така рослина, що її сіють на пашу для худоби. Її тут, мабуть, багато росте, бо запах дуже сильний.

Загальний вид Видубицького монастиря біля Києва. З комплексу будівель монастиря виділюються п'ятибаний Юрійський собор (зправа) та двоповерховий Братський будинок, де мешкали братчики-монахи.

З'явився Валерій і повідомив, що автобус вже готовий їхати в Київ.

Сиділи при відчинених вікнах. Вітер ласкавив наші обличчя ніжним дотиком, природа і ніч та місячне світло чарували мандрівників і вони щораз більше захоплювались:

— Україна така чудова! Вона справді інша від всіх країн! — звернулася до п. Нагірної Марта. — А що це за такі будочки з гарними декораціями тут при дорозі?

— А це зупинки для пасажирів, що їздять у цих околицях, пояснила п. Нагірна

— Ну, а який Київ? Я вже так хочу бачити його! — звернулася до Валерія Марта.

— Ще трохи й побачите його! Бо сказати про його коротко мені трудно. Київ багато всього має гарного, — почав Валерій. — В ньому є старовина, багато історичних пам'яток. Йому ж уже півтори тисячі років, він же столиця стародавньої Руси. А разом з цим Київ модерне місто.

— Чи тому модерне, що його були в війні дуже знищили, а тепер наново відбудували? — запитав Юрко.

— О, так! Київ був весь пошкоджений. Може ви бачили на старих знімках, як він виглядав. Але тепер у ньому є, крім відбудованих будинків, багато нових,

КИЇВ. Центральна магістраль міста — Хрещатик.
Киево-Печерська лавра, XI-XVIII ст.

Готель "Київ"

Київ зріс новими дільницями. Це третє по величині місто в СССР. В ньому тепер живе понад два мільйони людей, а ще в 1939 році було всього 514 тисяч.

— Ми знаємо, що в Києві продукують різні машини, літаки, кораблі, телевізори, тут є фабрики тканин, електричних приладів, харчових продуктів тощо, — похвалилися своїм знанням дівчата.

— Але Київ славний своїми школами — в місті 18 вищих шкіл з 200 тисячами студентів, в ньому 20 музеїв, 1300 бібліотек, 77 постійних кінотеатрів, 12 парків культури, 18 стадіонів і 6 палаців фізкультури. Є 7 театрів, з них три академічні. Є куди піти й культурно розважитись, — продовжував Валерій.

Дівчата й хлопці слухали уважно цих інформацій, але коли Валерій почав розповідати як то піклується Києвом комуністична партія, вони замовкли, нічого не питали й байдужими очима споглядали на нього.

Сиділи спокійно аж автобус наблизився до мосту на Дніпрі, а поміж зеленню дерев молодь побачила світла, позолочені копули церков, двіниць, високі будинки на Лівобережжі, які закривали чарівний вигляд панорами Києва по правому боці Дніпра. Всі встали й дехто щось голосно думав:

— Київ — стольний город могутніх і мудрих володарів — шептала Марта до товаришки.

— Київ — символ християнства — промовила тихо Мирося.

— Київ — свідок славної минувшини України — додав Юрко.

— Київ — скарб віків — шептав і Сергій.

А Валерій не витримав і запитав п. Нагірну: — О, це ви їх мусіли навчати таких гарних висловів. І вони їх знають напам'ять!

Пані Нагірна, дещо сама здивована такою поведінкою учнів, відповіла:

— Я вчила їх багато про Київ і про Україну взагалі, але діти ж роками мріяли про цю подорож. І так гарно склалося, що ми прибули в чудову ніч! Молодь піддалася чарові, нічого дивного! Чарів в довкіллі тут так багато!..

Розчулився і шофер — він з'їхав на бік і мандрівники могли ще довше любоватись панорамою Києва, що простягалася вздовж Дніпра, як це сказав Валерій, на 50 кілометрів.

Подруга Марта

Цьогорічне наше гасло:

“ЗАХОЧЕШ — І ЗДОБУДЕШ!”

ВЕЛИКИЙ СИН НЕСКОРЕНОЇ УКРАЇНИ

Портрет Тараса Чупринки — Романа Шухевича роботи мистця В. Ласовського. Находиться у Пластовому Домі у Філадельфії.

Року Божого 1907-го Господь дарував нам Великого Мужа. Княжий город Льва став його ближчою батьківщиною.

Романом пройшов дитячі роки. Бурхливі, надійні, знаменні чинами Січневих днів, Листопада, трагедією Крут і Базару. Стрілецькі пісні про підняту червону калину і згодом про те, що встоятись не було сили — гострим лезом багнетів урізалися в його дитяче серце.

Велику пластову гру почав зарані. Звали його Шух. Член куреня “Чорноморці”, він мандрує ріками України, пізнає рідну землю. Природа вчить його любити свою Вітчизну і Творця Всесвіту. Він поступово пізнає життя, набирає досвіду, стає свій характер і, захопившись великими ідеалами свого поневоленого, але нескореного народу, що в поході до державности, — Шух запалюється любов’ю до своєї нації і горить бажанням послужити їй чином.

Ставши студентом, він дзвоном відгукнувся на долю рідного народу. Вступив у ряди тих, чийм девізом стали слова “Здобудеш Українську Державу,

або згинеш у боротьбі за неї”. Гарт духа, крицева воля, знання, любов і жертвенність, — це ті клейноди, що їх він, молодий, крок-у-крок здобував, всюди зразковий, усюди найкращий. Здобуваючи вищу освіту, мав на увазі в першу чергу добро і потреби українського народу, а не справи власної особи.

Згодом туром верстає тяжку, героїчну путь української національної революції. Підпільне життя, тюремні ґрати, а потім Срібна Земля, Лемківщина, Наддніпрянщина, Полісся, Волинь — багатомовні його чинами. Байдужий до особистих справ, він чулий до долі свого поневоленого народу і до краю вірний ідеалам Організації Українських Націоналістів, ідеалам нації, що в поході до волі. Він — герой буднів і герой великих днів боротьби.

А ще пізніше — він організатор і головнокомандувач безсмертних полків Української Повстанської Армії. Але, як треба рядовиком, тоді і він з рушницею на рамі. Вимогливий до себе, він вимогливий і до інших. Шляхетність духа, ясність і бистрота думки, особиста відвага, далекосяжна провідницька мудрість, — все це риси характеру великого стратега нашої доби, генерала Тараса Чупринки. Ім’я це стало пострахом для ворога, а для поетів, своїх і чужих, стало творчим надхненням.

У час найтяжчої боротьби за українське сонце свободи він лишається з народом, як капітан при стерні корабля на розбурханих хвилях моря. Як дійсний патріот, він скупий на слова, але багатий на чини. Він, державний муж України Роман Лозовський — організатор Першого Збору Української Головної Визвольної Ради і співавтор звернення Воюючої України до української еміграції.

Суспільною людиною він теж був. Любив людей, друзів, родину, був батьком. Любив музику і красу життя. Але для великої ідеї, для Бога й України, він умів пожертвувати всім особистим, і врешті — власним життям. Оце й був Роман Шухевич, великий син закованої, але нескореної України, почесний громадянин духової, трансцендентної Української Держави.

Він — велика особистість нашого віку. І були великі, що слухали і вірили силі його духу, вірили в українську правду, для неї жили, нею перемагали, за неї гинули. Були й такі, що не змогли збагнути його ідеалів, сумнівалися, не вірили в сили власного народу. Щойно жертва його крові розкрила очі багатьом.

Буревійної весни 1950-го року він, полководець і державний муж, — загинув з рук споконвічного ворога України. Згинув у нерівній боротьбі на полі слави. Духом однак він невмирущий, бо життя своє віддав за невмирущу ідею.

Могили і хреста його немає. Заорали московські варвари, подібно як розорюють стрілецькі могили і сотні інших пам'яток нашого славного минулого. Але пам'ять про нього і про його заслуги український народ збереже на віки, як найбільший скарб нашої нації.

Оце короткі слова про великий зміст життя людини, героя, державного діяча і провідника, який ще за свого життя став символом і легендою.

Дійсність його генія — багатша за красномовні слова. Дійсність його життя багатша за томи, що будуть написані про нього.

Згадуючи його, треба було б вирвати струнку карпатську смереку, вмочити її у Чорне море і вогненними літерами писати його ім'я заповітом на блакиті українського неба для живих і мертвих і ненароджених іще синів і дочок України.

ХТО ВИЗВОЛИТЬСЯ САМ,
ТОЙ БУДЕ ВІЛЬНИЙ,
ХТО ВИЗВОЛИТЬ КОГО,
В НЕВОЛЮ ВІЗЬМЕ.

Леся Українка

Леся Українка

І все-таки до тебе думка лине,
Мій занапашений, нещасний краю!
Як я тебе згадаю,
У грудях серце з туги-жалю гине.
Ті очі бачили скрізь лихо і насилля,
А тяжчого від твого не видали,
Вони б нам ним ридали,
Та сором сліз, що ллються від безсилля.
О, сліз таких вже вилито чимало,—
Країна ціла може в них втопитись,
Доволі вже їм литись,—
Що сльози там, де навіть крові мало?!

1895.

Пам'ятник Лесі Українки в "Гайд Парку" в Торонто, роботи мистця Михайла Черешньовського.

ЦУПКЕ ЖИТТЯ

Повість про вовків

(Продовження)

IV.

Стояли напроти себе штивні, мов дві висічені з каменю статуї. Маєстатичні, насторошені й міряли себе очима.

Супротивник Вовчика був менший. Кудлатий. На сіро білій шерсті виразно відтінялися темніші, з жовтим підбарвленням — лати.

„Здичавілий пес“, оцінив супротивника Вовчик. Отже його це сліди стрічав Вовчик у своїх володіннях! Цього покруча! І зразу, без дальшої надуми, ненависть, підштовхнена засліпленням ревностів, метнула ним, не оглядаючися на тверезий розум, просто на ворога.

Збив супротивника з ніг, оба покотилися в сніг. Та Вовчик не був заправлений в таких герцях, він не використав своєї наглої переваги. А там супротивник його прочунав і куди лиш тепер Вовчик сягнув пащекою, всюди його зуби натрапляли на зубасту пащеку супротивника. Живим клубком сплетених тіл перекочувалися з місця на місце, надаремне намагаючися сягнути один одному до горлянки.

Вовчика почала вже така боротьба трохи томити. Його перший гнів вже почав було поволі укладатися. Вовчик став отямлюватися. Відізналася в ньому жилка грача. Така сліпа боротьба до нічого не доводила. Вона була добра на гризню для собак. У кмітливій голові родився плян.

Користаючи з того, що хвилюво опинився зверху, Вовчик увесь випружився й нагло скочив вгору й

назад. Відстрибнув кілька кроків і впав на плечі. Скрутився зараз равликом, бо на ньому вже сидів розюшений супротивник. В безтямній люті він шкамував його вуха, вискубував шерсть. Могутній струм його люті розмінявся на струмки істерики. І це сталося його згубою, його — нащадка собаки й прибудного вовка. Він дивовижно лучив у собі подвійність вдачі, хитрість, зимну кров, здержаність, відвагу вовка й розбещеність, надмірну довірливість, засліплення в гніві — собаки. Тепер, коли переважила та друга половина: собача, перехилилися шанси побіди вбік чистокровного вовка, що таких хитань не знав. Вовчик чекав терпляче пригожого моменту. А коли той прийшов, миттєвим рухом заціпив зуби на горлянку противника. Хвилина, й безвладне тіло покруча звисло Вовчикові в пащеці. Це був кінець. Байдуке випустив його зі зубів і взявся найспокійніше в світі, наче б ніколи нічого й не сталося, зализувати рани.

Щось тепле, м'яке торкнулося його плеча, чийсь вогкий ніс зблизився до нього, чийсь язик пестошами ліг на шкурі пошматованого вуха. Це була Вовчиця. Все ще не дивлячись на неї, Вовчик звівся поволі на ноги. В його горлянці клекотіли й переливалися каскади тонів. Ось вони переллялися через вщерть ними сповнену горлянку. Вовчик випружив передні кінцівки, звів закривавлену пащеку до зір. Поволі перехилилася його голова щораз більше назад. І ось злинув з повної горлянки побідний вовчий поклик. Перший в житті молодого міцного самця. Аж його самого здивувала ота могутність жагучого поклику, в якому бриніли нотки гордості й погрози. Це був якби не його голос, а голос якогось іншого, владного й сильного. Несвідома міць крилася в тих високих тонах, що доходили до голосіння, щоб увірватися наглим ревом, від якого стає моторошно. Пісня п'янила його. І вдруге кинув свій зов у дуєті зі своєю самицею. Скінчив і слухав. Здалеку, морозне повітря принесло відклик. Один, другий, третій. Щораз ближче відзивалися вовки. Швидко спішили вони на його поклик.

Ось вискочила з лісу одна тінь. Зупинилася на узліссі, а там повільною, церемоніальною ходою виштивнених ніг стала зближатися до Вовчика й Вовчиці. Зазнайомлювалися доторком пащек, обнюхуванням. За першою висунулася з лісу друга, третя постать. Вовчик швидко вживався в ролю ватажка, владно переймав над ними провід. Гідно й ласкаво, поруч з Вовчицею, що м'яко приблизилася пухнастим плечем до нього, показувала гострі зуби, якщо поведінка прибулих видавалася їй невластивою, або надто сміливою.

До світанку залишалося ще кілька годин. Вовчик обкинув зором свою невеличку ватагу й кинув короткий наказ. Підірвалися. Вовчик побіг наперед, за ним Вовчиця й гусаком за ними ціла його ватага.

(Продовження буде)

ЧИ ЗНАЄШТИ ПРО УСП?

СТОРІНКА ПРО УЛАД СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

А ЩО НОВОГО В КАНАДІ?

/Передруковано з Вісника Уладу Старших Пластунів в Канаді на XI.84/

В днях 18-21 травня 1984 відбувся на оселі "Пластова Січ" біля Торонта, цікавий рід зустрічі старшого пластуна у формі "Ідеологічного Семінару". Пл.сен. Орест Джулинський, референт вишкোলів при КПС, був ініціатором цієї думки, та вклав багато праці, щоб підготувати якісну програму. Загальна тема семінару розглядала ідентичність сучасного молодого пластуна під національним, релігійним та пластовим оглядом. В гутірках і майстернях обговорено зрозуміння української ідентичності тут в Канаді, відношення до України, засоби і можливості помочі Україні, відношення старшого пластуна до громади, активність в громадському житті, поняття Бога та відношення до церкви, і.т.п.

Важлива характеристика цього семінару була зустріч більшого числа старшого пластуна та обмін думок на ідеологічні теми. І справді, прибула пластова молодь з кожного осередку УСП, крім Едмонтону. Участь поверх тридцяти учасників показала великим потенціалом, зокрема щодо дальшого напрямку старшо-пластунської діяльності. На підставі продиктованих точок програми семінару, учасники розділилися на гуртки залежно від особистого зацікавлення. Після кількохгодинної праці в гуртках, відбулася "чорна рада", на якій представлено кілька проєктів, з яких слідує апробовано: 1/МАШИНА- система швидкої комунікації між членами УСП "від моря до моря". 2/КОМІСІЯ КУЛЬТУРИ- практичні пропозиції, щоб відживляти та дати старшому пластунові нагоди плекати творчість своєї людської душі /музика, мистецтво.../. 3/ДИСИДЕНТИ- активна та зорганізована координація участі УСП в обороні політ'язнів. 4/МОВА - поперше особиста віднова постанови говорити рідною мовою, а подруге, пропозиції як відновити серед юнацтва любов до неї. 5/КОМІСІЯ ІДЕОЛОГІЇ- має за ціль проаналізувати недотримання пластової ідеології в контексті сучасного світу. Ідеологічний Семінар на 1985 є запланований на тентативні дати 17-20 травня на "Пластовій Січі".

Курінна:
Marichka Kostiw
130 West 80 Street
NYC, NY 10024

14 КУРІНЬ УСП

"Спартанки"

Курінь "Спартанки" є спеціально зацікавлений в ділянці спорту. Ціль куреня є провадити виховну працю по пластових уладах, уділюватися в громадській праці і ширити спортовий дух.

наша пошта

Бажаю переписуватися!

“Дорогі Друзі!

Я прочитала Ваш заклик, щоб писати до пластунів і нашої молоді в Бразилії. Я дуже радо буду писати і хочу їхню адресу.

Я маю 16 ½ років, кінчаю середню школу і весною буду вже старшою пластункою.

Я б хотіла переписуватися з юнаком і юначкою мого віку чи трішки старших за мене — але якщо це не можливо то буду переписуватися з кожним. Нетерпеливо чекаю на відгук!

Скоб!

пл. вірл. Дарка Ласовська”

Адреса Дарки:

Darka Lassowsky

614 South Street

Clarion, Pa, 16214, USA

Ірина Сеник

Все таке ніжне
Свяtkово біле
В мережеві снігу
Березня дні
Небо ласкаве
Сонце високо
Вклоняються нині
Ранній весні
Серце без смутку
Очі розквітлі
За обрієм світ мій
Доля ясна
Моя Говерля
В мережеві снігу
В моїй батьківщині
Рання весна.

ВЖЕ МАЄМО НОТИ ДО ПЛАСТОВОЇ ПІСНІ

п.н. “Над все кохай свій рідний край”

На наш запит в листопадовому числі “Юнака” за 1984 рік хто має ноти до цієї пісні відгукнулася пл. сен. Оля Чмола з Бофало. Вона пише: “Як тільки прочитала я в “Юнаку” слова до пісні “Над все кохай свій рідний край” відразу пригадалася мені мелодія,

якої не співала і не чула мабуть 35 років. Написала ноти як вміла, може пригодиться!

Щиро дякуємо подрузі Олі та з радістю містимо подані нею ноти.

НАД ВСЕ КОХАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ

Над все ко- хай свій рід-ний край і мо-ло-де сво-

є жит-тя без дум без жа-лю ка-ят-тя за ньо-го веріз-ний

час від- дай, за ньо-го веріз-ний час від- дай.

Зміст

ЮНАК

ЖУРНАЛ
ПЛАСТОВОГО
ЮНАЦТВА

1984 ДВАДЦЯТЬ ДРУГИЙ РІЧНИК

Заувага: перше число після наголовка статті (перед дужкою) означає число журналу, а число в дужках — сторінки, на яких надрукована стаття чи інший редакційний матеріал.

I. ІДЕОЛОГІЯ І ВИХОВАННЯ

1. Вступні статті, гутірки тощо

Заклик до всіх пластуців 1 (2)
Запалюємо Святвечірню свічку 1 (2)
Марко — На юнацьких роздоріжжях 9 (8)
Марден О. — Залізна воля 12 (15)
Минає 15 років від смерті Основоположника Пласту 2-3 (3)
40-річчя смерті найбільшого Добродія Пласту 11 (2)
Смерть Блаженнішого Патріарха Йосифа 12 (1)
Юнацтво ЗСА відзначило 20-річчя "Юнака" 1 (10)

II. ЛІТЕРАТУРА

1. Оповідання, нариси, есеї, спомини

Кархут Василь — Цупке життя 1 (6-7), 2-3 (5-6), 4 (6-7), 5 (4), 6 (10-11), 7-8 (13-14), 9 (4-5), 10 (7-8), 11 (8-9), 12 (7-8).
Ільницький Роман — На незнаній дорозі 12 (5-6)
Марта Р. — Останнє Різдво на рідній землі 1 (3)
Роман — Відплата 10 (12-13)
Т.Г. — Батьків заповіт 2-3 (1-2)
Чотовий Островець — Італійці в рядах УПА 10 (13-14)
Шпилька Олександр — Манівці 10 (5),
" " — Свобода руху 12 (17)
ЮКО — "Сіріли у сумерку півночі шатра" 11 (6-7)

2. Репортажі

Баран Дарка — Розповідь Ю. Денисенка з Австралії 9 (9)
Братчик Славко — І-ша Українська Дивізія УНА на "Новому Соколі" 12 (20)
Воронка Наталка — Моє літо в Європі 4 (12-13-14-15-16)
Гавришків Ліда — У Вінніпезі відкрили пам'ятник 11 (5)
Корчагін Ізидора — XI Конгрес Укр. Молоді в Бразилії 7-8 (11-12)
Мончак Юрко — Мандрі за залізну заслону 2-3 (7-8-9-10)
Р.С. — Про що говорили деякі учасники ЮМПЗ 2-3 (17-18)

Р.С. — Борис і Тарас Компта приклад до наслідування 4 (3)
Шмулик Корнелій — Успіхи укр. фольклорної групи в Бразилії 4 (5)
" " — Українська молодь в Бразилії 5 (8)
" " — З діяльності КЛЕМ в Бразилії 9 (15)

3. Вірші

Ворскло Віра — Розрадуєш 4 (2)
Голод Марія — Весна 5 (13)
Гординський Святослав — На горі князя Лева 11 (5)
Діденко Василь — Так, це осінь 9 (1)
Зоряна Ярина — Знайди час 6 (1)
Когут Зоя — Шевченкові 2-3 (1)
Коломиєць Тамара — Коханому моєї подруги 9 (1)
Коляда 1 (8)
Кравченко Уляна — 22 січня 1 (1)
Кузьменко Світлана — Полиці... 10 (3)
Купчинський Роман — Зима 12 (2)
Лан Надія — На шану Євгенові Коновальцеві 5 (3)
Львович О. — Листопад у Львові 11 (1)
Лепкий Богдан — Горять свічки 1 (2)
Муратов Ігор — Мова моя... 10 (1)
Пасли пастирі — коляда 1 (8)
Підгірянкa Марійка — Рожеві квіти 7-8 (1)
Смеречук Ф. — Поклик простору 9 (1)
Стасів-Калинець Ірина — Баяда про калинову віть 12 (4)
Ткаченко Валентина — 3 нових поезій 6 (1)
Українка Леся — Де ті струни 2-3 (1)
Филипович Павло — Мати 5 (1)
Фомін Євген — Дніпро 12 (3)
Черінь Ганна — Христос Воскрес 4 (1)
Черкасенко С. — Ми 7-8 (1)
Храплива Леся — У пластовій домівці 11 (1)
Яхневич Оріс — Матерям 5 (1)

4. Пісні

Витай Ісусе — 12 (19)
Возвеселімся ... 11 (16)
Дивна новина — 12 (2)
Дубів Павло — Пісня пластуців на еміграції 6 (9)
Малишко В. — Пісня про Київ 10 (8)
Нова радість стала 12 (15)
Огірочки — гагілка 4 (17)
Перепілка — гагілка 4 (23)
Черкасенко С. — Над все кохай свій рідний край 11 (14)

5. Рецензії

а) Критика п'єси:

Держко Марта — Чорна Пантера і Білий Ведмідь 7-8 (6-7)

б) Нові платівки:

Кузишин О. — Нові платівки 7-8 (8)

„ „ — „Черемшина“ 5 (12-13)

Кузьмович Ольга — „Мандрівка по Україні“ 4 (9)

„Мойсей каменярь“ — 9 (16)

Барвінок 6 (1), Жито, Пшениця 9 (7), „Гнеться, як трава без вітру“ 10 (3), „Удлива, як оса“ 10 (3),

Сила природи у народних віруваннях: Дош 12 (4)

Коропецька Наталія — Зимовий цикл звичаїв 1 (4-5)

К.О. — Відійшов батько українських бандуристів 9 (2)

Сумик Адріана — Трембіта 11 (10)

Читаймо школярі 10 (19)

Чому ми повинні говорити по українському — 1 (16-17)

III. МОЛОДЕ ПЕРО

1. Вірші

Воронка Наталка — Ти 1 (10)

Хабурський Любомир — Дош-дух, Чужа хата 10 (11)

2. Інсценізації

Джулинська Рома — Відзначення 50-річчя Великого Голоду 2-3 (12-13)

3. Проза

Бейлі Тая — Один день в житті газетної сторінки 6 (2-3)

Берегуляк Гандзя — Мати 9 (11-12)

Газетка 1-го куреня УПУ у Філадельфії 11 (11-12)

Гладилович Тая — Релігія 11 (13)

Демянчук Аруся — Дорога мамо 4 (10)

Денисенко Аня — Чужі очі, чужі ноги 10 (9)

Драган Ляриса — Уривки із денника Г. Остапович 6 (12-13)

Дядів Стеня — Літо 5 (5)

Ісаїв Лариса — Клюб Г 4 (10)

Ісаїв Тамара — Їзда на коні 1 (8)

Кульчицький Яро — Збірка і наша присутність 12 (12)

Ласовська Дарка — Увага пластуни, пластунки 1 (3)

Пясецька Реня — Український Голокост 7-8 (7)

Синичка — Чародійна ніч 9 (12-13)

Соловій Наталка — Юність 7-8 (2-3-4)

Снігура Тая — Юрій Шухевич 10 (14)

Стець Адам — Осінній листок 12 (18)

Хабурський Любомир — Навчи мене жити разом 12 (17-18)

Якубович Марко — Імена, імена, імена 5 (6)

IV. СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Кузьмович Ольга — Пластун — президентом СКВУ 2-3 (4)

„ „ — Михайло Корчинський 5 (2)

„ „ — Тарас Дурбак 9 (3)

Кузьмович Ольга — Орест Субтельний 10 (2)

„ „ — Лаврентій Дікур 11 (4)

х х х Ніна Мудрик-Мрид 7-8 (5-6)

V. УСПІХИ НАШИХ ПОДРУГ-ДРУЗІВ

Бабиняк Т. — Олександр Гайовський 4 (3-4)

Е.Г. — Нова професіоналістка 12 (16)

Кузьмович Ольга — Христя Санторе 2-3 (14)

„ „ — Калина Чолган, Роман Шевчук, Борис

Бакум 5 (5)

„ „ — Братчик Славко нагороджений Золотим

Юрієм 5 (3-4)

VI. УКРАЇНОЗНАВСТВО

Вілан — Словник мудрої голови: Ми і український „Піджин“ 6 (11-12)

Г.Л.Н. — Із легенд України: Про походження писанок і крашанок 4 (2), Із народного гумору: Липова паска 4 (2), Ніс 7-8 (1), Із народних переказів: Чому в травні буває зимно 5 (1), Із побуту України:

VII. ПЛАСТУВАННЯ

Андрейчук Іся — Що означає Пласт для мене 10 (18)

Бурковська Галя — Крайова Товариська Зустріч УСП в Австралії 6 (3-4)

Висліди змагу юнацтва 1 (10)

Нам треба більше таких пластунів 7-8 (11)

С. Ю. — Школа лісова... 4 (11)

Спогади Струся старшого 10 (15-16)

„У мандри, умандри ходіть юні друзі“ 7-8 (10)

Цабанюк Петруся — Пластовий юнацький вечір творчості в Австралії

Ювілейне число „Юнака“ — 38-ий Курінь Упо-ок 1 (11-15) 5 (14-15)

„Юнак“ гуртка „Кобзарі“ Олбанської округи 5 (6)

Ювілей — 20-річчя Лісової Школи — 5 (18-19-20-21), 12 (11-12-13-14)

Як виглядатиме Пласт у 2000 році? 5 (7-8)

VIII. СПОРТ

ВКС — Зближається Олімпіада 1 (9), Анатолій Боднарчук 4

(8-9), Вячеслав Скоморохів 5 (9-10), Владислав Третяк 5

(10-11), Галина Прозуменщикова 6 (6-7), Віктор Чукарін 7-8

(9-10), Валерій Борзов 10 (13-14), Володимир Куць 11 (4-5),

Олімпіада за нами 12 (10)

10-річчя спортивно-вишкільних таборів 5 (14-15-16-17)

Хабурський Любомир — „Плавання це не просто м'язи“ 2-3 (13-14)

IX. ХРОНІКА ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

Андрушків Оксана — Мандрівка по Європі 9 (21)

Бабій Орест — ЮМПЗ 1983 7-8 (17)

Бейгер Рената — Відзначення 70-річчя Українського Пласту в Бофало 7-8 (16)

Бурковська Галя — Кр. Зустріч УСП в Австралії 10 (21)

Ганьківська Оленка і Ліда з Едмонтону — Мандрівка по Європі 6 (20)

Гавалешка Адль — Італія очима пластунів 6 (21)

Гамола А. і Панчук Н. — Два герої і шість „фляків“ 6 (21)

Ганьківська Оленка — Мандрівка по Європі 9 (20)

Гаврилюк Маркіян — Пластова Орлікіада 5 (23)

Галій Лада — Спогади з мого 3-го юнацького табору 11 (20-21)

Гарасевич Катруся — Вечір „Юнака“ у Філадельфії 2-3 (19)

Горський Антосик — Мій перший юнацький табір 9 (23)

Воронка Нестор — На канойках 4 (19-20)

Дан Надія — Спортовий табір 4 (21)

20-річчя „Юнака“ у Сиракюзах 1 (15)

Денека Орест — Відзначення 50-річчя Великого Голоду 7-8 (17)

Дичок Григорій — Наша подорож по Італії 9 (21)

Дольницька Аля — Роверами до Оттави 2-3 (19)

Джулинська Рома — З Торонта до Оттави на роверах 1 (20)

Калішінська Христя — Зворушлива зустріч 6 (19)

Кігічак Данило — Вечір розваги в Ньюарку 5 (23)

Кіт Борислав — Оттава вітає нових Юначок 6 (18)

ПОШЕНОЇ НА ЛІСОВУ ШКОЛУ

Кіш пластунок у Вашингтоні — "Життя в Пласті — Пласт житті" 7-8 (17)
К.О. — Пластуни Нью Йорку відзначили 65-річчя Листопадового зриву 4
Лабунька Іко — Свято весни над морем 11 (12-13)
Лабунька Ілля — "Це школа лісова..." 9 (18)
Левицька Н. Дувалко Г. Юрцан Г. Крушельницька М. — Посвячення прапору XVI куреня Упю-ок у Торонто 7-8 (18)
Леонард Катруся — Табір на "Новому Соколі" 4 (18-19)
Л.М. — Дві курінні ради в станиці Сиракюзи-Ютіка 1 (20-21)
Литвин Маруся — Табори в Аргентині 10 (21)
Н.Н. — День Солідарності в станиці НЮ Йорк 5 (22)
Перфецька Таня — Несподіванка 10 (10)
Рогуцька Христя і Ленгстон Андріяна — Помпеї 9 (22)
Росляк Ляріса — Ще про мандрівку по Європі 9 (22)
Ружицька Ліда — Відвідини з вертепом Дому для старших (18)
Родинний табір "Хмельниченків" 11 (21)
Синич Петро — Наша прогулянка 9 (23)
Спех Степан — Дещо з історії 2-го куреня в Німеччині 6 (22-23-24)
Ставнича Таня — Пластуни привітали весну 9 (17)
Тодорук Ліда — Гагілки 9 (20)
30-річчя куреня УПЮ-ок ім. О. Пчілки в Нью Йорку 6 (14-3)
Учасники прогулянки по Європі про потребу говорити по українському 1 (16-17)
Ф.Ю. — Лешетарський табір в Адірондак 4 (21-22)
Хом'як Теодора — Спомини юначки з табору на "Новому Соколі" 5
Шпичка Наталка — Потаборові рефлексії 12 (21-22)
Ю.Л. — Вечір "Юнака" в Нью Йорку 6 (16-17)
"Юнак" 10-го куреня УПЮ-ок в Детройті 7-8 (19-20-21-22)
я — ч — Закінчення юнацьких зайнять в Нью Йорку 9 (19)

X. РІЗНЕ

1. Редакційне

Добрі діла 2-3 (III)
Вірні приятелі "Юнака" 12 (8)
Привітання Різдвяні 1 (1)
Привітання Великодні 4 (1)
Просимо вибачення 2-3 (3)
Пригадка щодо передплати 11 (4)
Повідомлення про табори — 4 (4, 7, 10), 5 (11)
Список датків на Пресфонд і список дарункових передплат (24), 2-3 (20), 4 (24), 5 (24), 7-8 (23), 9 (24), 10 (24), 11 (24), (24)

Дата народження: _____

Остання проба в УПЮ: _____

Дата закінчення середньої освіти зг рік коли це буде: _____

Курінь: _____

Станиця: _____

иці. Подати назву і час кожного діловодства за останні три

Подати останні чотири:

Комендант: _____

Комендант: _____

Комендант: _____

Комендант: _____

ву кожної здобутої вмілости:

кі ділянки в порядку зацікавлення та вміння, починаючи від

Група Б: _____ сигналізація
_____ спів/ватри/гри
_____ перша допомога
_____ одознавство
_____ спортові заняття

ке бути в тій самій групі.

ь мати поручення свого станичного/ої та по можності також
ай одну чи дві особи з якими Ти узгіднив це зголошення і які
них ЛШ пізніше може звернутися писемно або телефонічно.

Діловодство: _____

Діловодство: _____

андидата: _____

ти до: Mr. ROMAN MYKYTA
357 South Parkway
CLIFTON, N.J. 07014
USA

Чи Ти будеш
на ШБ '85?

КОЛИ: 22 червня — 6 липня 1985
ДЕ: околиця Гантер, Нью-Йорк
Карті зголошення можна
одержати у станичного/ої при
кінці місяця березня цього року.

ДРУЖЕ
ШЕБЕ
ЛІСОВА ШКОЛА

КОЛИ: 22 червня — 6 липня 1985 р.
ДЕ: Гантер, Нью-Йорк
Карті зголошення у цьому числі
"Юнака" як також у станичних від
кінця місяця березня цього року.

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА, РЕФЕРАТ У.П.Ю.

Золота Булава

ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР ЮНАЦЬКИХ ПРОВІДНИКІВ
28 січня, 1985 року.

Дорогий Юначе, Юначко!

Повідомляємо Тебе, що черговий Вишкільний Табір "Золота Булава" відбудеться в днях від 12 липня (п'ятниця) до 21 липня (неділя) 1985 року, в околиці Торонта, Канада.

Передумови вишкоду:

1. Скінчених 14 років (до 16 років).
2. Перша Пластова Проба.
3. Виконання завдань. (Зголошені одержать список завдань.)

Оплата за табір 100.00 Канадських доларів. Просимо посилати оплату разом із зголошенням. Чеки писати на: PLAST NATIONAL EXECUTIVE.

Юнакам і юначкам з терену Західної Канади, КПС Канади покриватиме половину найдешевшого кошту транспортації до Торонта.

Зголошення і оплату просимо пересилати, найпізніше, до 30 квітня, на адресу:

Orest & Tania Dzulynsky
3 Burnt Log Cr.
ETOBICOKE, Ont., M9C 2J7 Canada
Tel. (416) 621-5531

СКОБ!
ЗА КРАЙОВУ ПЛАСТОВУ СТАРШИНУ КАНАДИ

пл. сен. Орест Джулинський
(Референт Вишколу)

Тарас Шевченко

"Сім'я вечеря коло хати,
Вечірна зіронька встає
Дочка вечерять подає
А мати хоче научати...
Та соловейко не дає"

У цьому вірші, Шевченко мабуть пише про свою родину. Дочка Катруся варить та подає вечерю, бо може мати втомлена. Вона працює весь день на панщині. Батько від ранку до вечора у пана на роботі. Хата Григорія Шевченка соїть край села. Навколо хати невисокий пліт, а під вікнами цвітуть рожі і чорнобривці. Біля хати сидить столітній дід і оповідає внукові Тарасові, як колись чумаки з розбишаками зустрічались.

Родина Шевченків належала до пана Енгельгардта. Село Кирилівка, в якому вони жили, було одним з його маєтків. Але, Тарасик не народився в Кирилівці, а у сусідньому селі Моринцях, 9-го березня, 1814 року. Родина перенеслася до Кирилівки, коли Тарасові було два роки. Тарасик бувши дитиною, не мав усіх цих вигод, які ми сьогодні маємо. Його дитинство було сумне. І лише деколи були в ньому

проблиски радісних хвилин. Він змалку виявляв великий нахил до мрійництва й знання. Роздумував над усім, що було довкола, бо все хотів знати. Його дуже цікавило, як небо тримається у повітрі та чому не падає додолу. Отож одного разу Тарасик пішов шукати тих залізних стовпів, що "підпирають небо". Ходив довго, довго, але стовпів таки не знайшов. Він заблукав у степу і не знайшов дороги додому. Побачили Тараса чумаки впізнавши, завели його додому.

Як і ми всі колись любили слухати оповідань і казок, так теж і Тарас залюбки слухав оповідання столітнього діда. Але Тарасові розповідав дідусь не байки, а правдиві свої пригоди. Дід мав понад сто років, і у своєму житті бачив і переживав багато цікавого. Оповідав він Тарасові, як це в минулому України — козаки билися з турками, татарами, поляками та москалями за волю українського народу. Тарас залюбки слухав оповідань про козаків, що проганяли поляків і москалів, що нападали на українські землі. А дід оповідав дуже цікаво! І в Тарасиковій уяві золотом сіяла гетьманська булава, виблискували шаблі та червоніли жупани старшин і козаків. Дід оповідав про те, що бачив, і про те, що чув. І бувало, що Тарас, слухаючи розповідей діда, забував на момент, що він сам кріпак. Він неначе бачив себе самого між тими славними постатями козаків й гетьманів.

Однак щасливе дитинство скоро проминуло. Тарасові було дев'ять років, коли його сестра Катруся вийшла заміж, а мати зморена важкою працею померла. Батько мусів кожного дня ходити на панщину, тому не міг опікуватися п'ятьма дітьми. Він мусів одружитися вдруге. Мачуха, себто друга жінка Тарасового батька, привела до хати двоє своїх дітей і зразу незлюбила пасербів, а зокрема не любила вона Тараса, за його вперту горду вдачу. Бачучи знущання і ненависть мачухи до Тараса, Григорій Шевченко записав свого сина на науку до дяка Губського. У нього Тарас вивчав граматику, читав Псалтир і Часослов. Хоч Тарас учився добре, то часто замість учитись — малював. За це його били, а малюнки відбирали. Одного літа, коли закінчилась наука, батько взяв Тараса з собою чумакувати. Тарас полюбив чумакування, це ж була його мрія, що врешті здійснилась. Ця гарна подія на довго залишилась в його пам'яті.

Навесні 1825 захворів батько Тараса. Здоров'я його знищине важкою працею на панщині. На смертній постелі він розділив своє вбоге майно поміж дітей. Тільки Тарасові не залишив нічого, кажучи: "Тобі Тарасе, не залишаю нічого, бо вийде з тебе або щось дуже добре, або велике ледащо".

Після смерті батька, мачуха післала Тараса у найми. Він став пасти горомадські вівці. Часто лежав у траві та мріяв, дивлячись на небо й хмари. Потім рисував і малював їх. Будучи вже зрілою людиною, Тарас часто згадував ті часи, пишучи вірш — "Мені тринадцятий минало..." щасливим він не був. У хаті на нього звичайно ждала лайка і побої мачухи. Єдиним промінчиком щастя була його приязнь з одноліткою — сусідкою Оксаною Коваленківною. Вона завжди вміла його розрадувати у хвилинах смутку й горя. Тарас так і згадує ті гарні моменти:

"... А дівчина
При самій дорозі
Недалено біля мене
Плоскінь вибрала
Тай почула, що я плачу
Прийшла, привітала,
Утирала мої сльози
І поцілувала..."

Цю частину вірша Тарас присвятив Оксані. Вони дітьми бавилися, а згодом покохалися. Тарас оцю свою першу любов ніколи не забув.

Та незабаром мачуха післала Тараса на наuku до дядька Богорського. Цей дядько був п'яниця. Замість його вчити, він велів йому носити воду, рубати дрова та важко працювати. Він

часто побивав Тараса. Тому Тарас втік, і пішов шукати людей, щоб "добра навчили". Він шукав учителя малярства. Після довгих пошуків, Тарас таки знайшов маляра, який пізнав у ньому талант маляра. Він погодився учити хлопця малярства, але вимагав дозволу від пана, бо ж Тарас був кріпаком. Дозволу не одержав, бо пан сподобав собі Тараса, він залишив його своїм хатнім козачком.

Обов'язком Тараса було сидіти за дверима панової кімнати та слухати чи не покличе його, щоб подати йому люльку чи склянку води. Таке життя не було до вподоби Тарасові. Він нудьгував, та часто, коли пан не бачив — цілими годинами малював. Пан запримітив, як Тарас малює і впізнав його неабиякий хист. Це дуже зворушило пана і він узяв Тараса зі собою до Вільна. Так і скінчилося Тарасове дитинство. А воно не було щасливе. Йому важко приходилося жити.

Тарас Шевченко дістав від Бога неабиякий талант. Тому він змагав до висот, до найкращого. Він малював і писав чудові вірші. Його "Кобзар" для українців — найбільший скарб. Коли пан забрав Тараса з собою до Вільна — до Польщі, то дуже тужив за Україною. Свою велику тугу за рідною землею Тарас описує такими словами:

"Сонце заходить, гори чорніють,
Пташечка тихне, поле німіє,
Радіють люди, що одпочинуть.

А я дивлюся... і серцем лину
В темний садочок на Україну.
Лину я, лину, думу гадаю,
І ніби серце одпочиває..."

СПОРТ

СТАРШИЙ ПЛАСТУН ВИЗНАЧИВСЯ В "ПАНДА ІГРИЩАХ" В ОТТАВІ

Щороку в Оттаві відбувається чудне явище. Тисячі студентів збігаються до міського футбольного стадіону перебрані, намальовані, повні ентузіазму та спортивного духу. Це традиція оттавського студентства — футбольні змагання між двома найбільшими науковими центрами канадської столиці: оттавського та карлетонського університетів. Упродовж кількох годин на цій площі відбуваються змагання не лише за перше місце у грі, але і рівно ж за престиж та славу свого університету на наступний рік.

Для нашої пластової родини в Оттаві було великою радістю, коли ст. пл. Зенон Войчишин, виховник курінних таборів і бунчужний станичних церемоній, вернувся, щоб останній раз заграти з своєю шкільною командою "Ворони" карлетонського університету. В 1983 році Зенон залишив спортові зацікавлення, щоб присвятити більше часу та енергії науці. Однак на четвертому році інженерії, із-за великого запалу до спортивного змагу, Зенко рішив останній раз натягнути футбольний шолом та змагатися за першенство рідної команди. Хоч "Ворони" не добилися першого місця в своїй дивізії, однак найбільша спортова зустріч цієї команди відбулася 20 жовтня під час т.зв. "Панда Ігрищ". Близько 12.000 студентів у цей день прибули до міського стадіону, щоб підтримати та заохотити команду свого університету здобути перемогу цього змагу. Серед такої великої маси студентів була теж група пластунів, які вставали з крісел та викрикували, коли Зенко побіг з бальноном. Властиво кілька тисяч студентів вискакували з крісел, коли зараз же, на початку гри, Зенон в сорочці з довгим українським ім'ям та 30-ою на плечах перебіг через ворожу лінію, і тим записав перші пункти для своєї команди на великій

таблиці стадіону. Велика постава Зенка (6'1 високий і важить 205 фунтів — мабуть тому назначують його бунчужним!) напевно помагає йому дістатися туди, куди треба. За свою веселу вдачу та за велику поставу "Ворони" дуже оцінюють Зенка.

ст. пл. Зенко Войчишин в "в акції",
світлив: Еліо Мендонка.

Гра закінчилася перемогою "Воронів" 30:18. Карлетонські студенти ще раз показали, що свій університет є далі непереможною спортивною силою серед оттавських шкіл... бодай до наступного року. Ми завжди тішимося, коли серед молодих пластунів наші друзі і подруги вибиваються своїми здібностями в будь-якій ділянці. А зокрема нам приємно, бо друг Зенко показав чужинцям, що пластуни є не лише добрими мандрівниками і таборовиками, але і добрими та чесними спортсменами.

М.Л.

Павло Ледньов

Плавання, стріляння, фехтування, біг і їзда верхи — це види спорту, які належать до модерного “п’ятиборства”. Цікава легенда пояснює виникнення цього різноманітного спорту. За часів наполеонівських війн одному офіцерові доручили передати важний наказ. Спочивши на коня, вояк погнав лісовою стежиною, перескакуючи колоди та струмки. Нараз попав на засідку. Почав він втікати. В процесі вдалося йому забити кількох ворогів пістолем. На жаль, його кінь був ранений. Супротивники оточили його і почалася боротьба шаблями. Нашому офіцерові вдалося і цих ворогів позбутися. Рушив до мети бігом, а от і перешкода — велика ріка. Він, не вагаючись, скочив у воду і переплив ріку. Так і народилося “п’ятиборство”.

Без сумніву, одним із найвизначніших п’ятиборців є львів’янин Павло Ледньов. Через події Другої світової війни Ледньов народився поза межами України — в місті Горкий, в 1943 році. У війні загинув його батько, ніколи не побачивши своєї дитини. По війні мати з Павлом осіла в Дніпропетровську. Тут молодий Ледньов грав футбол, водне поло, плавав у річці Самарі, притоці Дніпра. Мати не заохочувала Павла до спорту і їй було жаль, що син не схотів піти її слідом та стати лікарем. Все ж таки Павло запам’ятав мамині слова, що кожній справі, якій присвячується людина, треба віддатися повністю, бо інакше все життя доведеться ходити, як казала мама, “в середенках”.

У 1960 році 17-літній Павло Ледньов поїхав до Львова, щоб дістатися на студії до Львівського інституту фізкультури, де закарпатець Федір Кота відкрив школу п’ятиборства. Правду кажучи, Ледньов до того часу ніколи не вправляв цей спорт, навіть не змагався в жодному з його видів. Павло все ж таки приїхав спеціально, щоб у цьому спорті займатися і доказати мамі та собі, що спорт також кар’єра.

Справжній ентузіазм і невтомні вправи принесли перші успіхи: Ледньов став чемпіоном СССР серед юніорів 1962 року.

Процес змагань не легкий: п’ять видів спорту — п’ять днів змагання. У перший день — їзда на коні. Траса має 800 метрів з 15-ма перешкодами. Ціль — проїхати якнайшвидше, зачіпляючи якнайменше перешкод. Цікаво тут нагадати, що коня призначають змагунові кілька годин перед змагом льотерійним способом.

На другий день — фехтування. Впродовж дня п’ятиборець порівнює свою техніку з усіма супротивниками.

Третього дня — стріляння. Три секунди призначено на постріл: підняти зброю, прицілитися і вистрілити. Всього разом п’ятиборець стріляє 20 разів.

Наступного дня — плавання. 300 метрів довільним стилем. І на кінець, на п’ятий день — біг навпростець, 4 кілометри.

У кожному виді спорту змагун дістає точки. Загальна сума рішає, хто переможець. Також є збірні змагання і нагороди команди, в якій беруть участь три змагуни — репрезентанти країни. Точки всіх трьох змагунів додаються в одну суму.

В 1965 році Павло Ледньов став членом збірної СССР. Членство це тривало до 1980 року, крім двох моментів, коли він зазнав невдачі. В 1965 році Ледньов взяв участь у своєму першому чемпіонаті світу, в Ляйпцігу. Ось, що він розповідає: “Ніколи не забуду сорому, який я пережив... Кінь, якого я дістав “возив” мене по цілій трасі, брати перешкоди відмовлявся...” Ледньов не здобув індивідуальної медалі. Все ж таки збірна СССР здобула срібну. Павло знав, що його невдача на коні не принесла золотої медалі для команди. Розчарований він вернувся до Львова і з запалом відновив тренування. На чемпіонаті Європи Ледньова знову спіткала невдача: він впав з конем, перескакуючи перешкоду. Все ж таки тренери і Ледньов вірили у майбутнє і не переставали вправляти.

Перший поважний осяг Павло Ледньов здобув у 1968 році на Олімпіаді в Мехіко, завоював бронзову медаль в індивідуальному змагу, а срібну у змагу команд. У 1972 році в Мюнхені знову здобув бронзову в індивідуальному змагу і золоту в змагу з командою.

1973 року в Лондоні Павло Ледньов здобув абсолютне чемпіонство світу. Мав тоді 30 років. Повторив цей успіх в 1974 і 1975 роках. Три роки за порядком бути абсолютним чемпіоном світу — це неабиякий успіх! І так, від нього чекали великих успіхів на Олімпіаді в Монреалі в 1976 році. На жаль, здобув лише друге місце — срібну медаль в індивідуальному змагу. Команду СССР дискваліфікували, бо один з їхніх п'ятиборців уживав шаблю у фехтуванні, яка фальшиво реєструвала дотик до противника. Тому Ледньов не здобув правдоподібної командової медалі. Розчарований, хотів покинути спорт. Дружину і сина рідко коли бачив, бо спорт його захопив цілком. Треба було і їм час присвятити! Йому пропонували перебрати обов'язки тренера при однім спортовім клубі. Роздумавши, Ледньов рішив залишитися змагуном.

У 1978 році в шведському місті Йончопінг Павло знов став чемпіоном світу. До Олімпіади в Москві залишалося ще два роки. Він рішив, що ще два роки посвятитися тому спортові і закінчить свою кар'єру на олімпійських ігрищах. Здавалося, що перенесена в 1979 році операція не дозволить йому виступати на Олімпіаді в Москві. Та Ледньов скоро прийшов до себе і знову взявся до тренування. В 1980 році його вибрали четвертий раз репрезентувати збірну СССР на Олімпіаді!

Після перших чотирьох днів змагу Ледньов зайняв сьоме місце. Лише дуже швидкий перебіг 4-кілометрової траси дав би йому змогу виграти індивідуальну медаль. Павло вирвався швидким темпом від старту. Знавці спорту побоювалися, що йому не вистарчить сил. Після чотирьох днів навіть молоді спортсмени були виснажені, а Ледньові 37 років. Все ж таки він закінчив біг першим, прискорюючи темп при кінці. За цей вислід дістав досить точок, які його підтягнули на третє місце. І так на XXII Олімпіаді Павло Ледньов здобув бронзову медаль, а в командному точкуванні золоту!

Спортова кар'єра Павла Ледньова таки скінчилася Олімпіадою 1980 року. Він був вірним своєму слову, слову, яким він себе спитав ще в 1976 році: "...Перш ніж поставити крапку на останній сторінці своєї спортової біографії, кожен повинен спитати себе: а чи все, що міг, ти зробив для свого улюбленого виду спорту? Чи віддав ти все в заміну за ту насолоду, яку приніс тобі в житті спорт?"

Без сумніву, впродовж 20 років Павло Ледньов віддав спортові все. І за цей час здобув феноменальні успіхи. Брав участь в чотирьох Олімпіадах, і не вернувся з жодної без медалі. Чотири рази був абсолютним чемпіоном світу, і то тричі підряд...

Мама Павла Ледньова може гордитися, бо її син не тільки зайнявся спортом, але вибився в ньому на перше місце в світі, і ніколи не "ходив в середняках" — чого вона так боялася!

В.К.С.

ВЕСІЛЛЯ ОЛЕНКИ ІВАНУСІВ І РОМАНА ЦОБИ СТ. ПЛАСТУНКИ З СУМІВЦЕМ З ТОРОНТО

День 8-го вересня 1984 р. залишиться незабутнім для Оленки Іванусів та Романа Цоби. Того ж дня вони прийняли святу тайну подружжя в Українській Католицькій Церкві Св. Димитрія в Етобіко (біля Торонта).

На вінчанні було багато рідні, приятелів та молоді, бо молодята активні члени двох наших найбільших молодечих організацій. Оленка — пластунка, а Роман — сумівець. Було багато гостей з Торонта, з інших міст Канади й з Америки.

Оленка народилася в Торонті. Вона закінчила Курси Українознавства при Катедрі Св. Йосафата, і вже змалку є активною членкинею Пласту. Оленка часто мала провідні позиції в рою, гуртку та курені, а тепер вже третій рік є виховницею гуртка. Оленка працює у фірмі зі своїм батьком при компютерах.

Роман також народився в Торонті. Він закінчив Курси Українознавства ім. Юрія Липи при Осередку СУМ в Торонті. Роман був активним членом СУМ-у, а тепер грає в духовій оркестрі "Батурин" при Осередку СУМ в Торонті. Роман також працює при компютерах.

Вінчав молоду пару єпископ Східньої Єпархії Кир Ізидор Борецький, та оо. Татарин, Гошуляк та Панків з участю церковного хору. Старостами були архитект Ігор Стецура та п-і Дзвінка Максимець.

Весільне прийняття відбулося в залі під церквою Свв. Петра і Павла у Скарборо. Молоду пару привітали батьки традиційним хлібом та сіллю, і запили вином за здоров'я молодих.

Після гарної та смачної вечері були складені привіти та подяки. Програмою провадив староста пан Ігор Стецура. Привіт молодим та гостям склали пан Іванусів, Оленки батько, пан Цоба, батько Романа, та Стефан Тупіш — перший дружба.

Дуже цікавою частиною програми був чудовий звичай обдарування Молодої пари різними щедротами. Гурток юначок, якими провадить Оленка, і Оленки колишня подруга, Люба Тарапацька, традиційно подарували Оленці та Романові вінок квітів на красу, мед на солодку любов, золотого гроша на добробут, часник на здоров'я та ікону на Боже благословення.

На кінець молодий від себе і своєї дружини подякував батькам за їхнє виховання і за їхню підготовку весілля, а друзям і дружкам та гостям за те, що прибули на весілля.

Після програми молодята та гості забавлялися під звуки оркестри "Коломия", яка вже виступала останній раз.

Бажаємо молодій парі щасливого життя, кріпкого здоров'я і многих літ. І надіємося, що за кілька років побачимо їхніх дітей у наших молодечих організаціях — тільки цікаво в котрій??

ст. пл. Таня Дичок

ХРОНІКА

31-ий лещатарський пластовий табір

В днях 26-го до 31-го грудня 1984 року відбувся в горах Адірондак, в місцевості Гленс Фоллс, Н. Й. 31-ий з черги лещатарський пластовий табір, що його влаштовують щорічно члени 16-го куреня УПС “Бурлаки”.

Тим разом цей табір призначений для пластового юнацтва мав рекордове число учасників а це 74 юначок, 75 юнаків і одного новака та 24 членів проводу. Комендантом цілості був пл. сен. Юрій Попель (Бурлака) коменданткою ст. пл. Міра Ганкевич (Буриверха), а кошовими чотирьох кошів, на які були поділені учасники, відповідно до віку та статті: ст. пл. Марта Левицька, ст. пл. Тарас Ковч, ст. пл. Олег Данилюк і ст. пл. Міра Ганкевич. Писарем цілого табору був ст. пл. Андрій Ганкевич, бунчужним ст. пл. Петро Ковч, таборовим лікарем д-р Любомир Кузьмак, а організаторами пл. сен. Володимир Гнатківський і пл. сен. Юрій Ференцевич з куреня УПС “Бурлаки”.

Серед численних учасників найбільшу групу творили члени станиці Ньюарку — 34 і Нью Йорку — 31. Крім того на таборі були юнаки і юначки з Олбані, Балтимору, Вашингтону, Філядельфії, Бостону, Гартфорду, Рочестеру, Пассейку, Клівленду і Нью Бранзвіку та один із делего вдалених юнаків із Сан Франціско.

У програму табору входили щоденні лещатарські зайняття під наглядом фахових інструкторів. Для безпеки всі таборовики були поділені до лещатарських зайнять на групи по 10-12 осіб, з яких кожна була під опікою члена проводу. Також з уваги на безпеку таборовикам було заборонено їздити на лещатах одинцем.

Крім лещатарства учасники мали можливість користуватися влаштуваннями місцевої ІМКА, де могли плавати та грати відбиванку і кошиківку. Ті, що мали зі собою совги, могли користуватися також совганкою, що її приготував власник мотелю, де пластуни таборували.

Кожного вечора в мотелі відбувалися гутірки, “ватри”, та традиційні вже змагання у знанні української мови та пісні, в яких перші місця здобули пл. учас. Ляриса Космос із 28-го куреня УПЮ-ок у Клівленді та пл. розв. Адріян Геврик із 11-го куреня УПЮ-ів у Філядельфії. В нагороду вони одержали повну заплату за черговий лещатарський табір, уфундовану куренем УПС “Бурлаки”.

В суботу, 29-го грудня, відбулася у приміщеннях мотелю, о год. 5-ій по полудні Служба Божа для таборовиків, що її відслужив о. митрат Володимир Андрушків.

Власник мотелю де приміщені були пластуни і де вони перебувають постійно вже від кількох років в часі лещатарських таборів привітав учасників великим написом “Вітайте, пластуни” а на шоглі повівав на протязі таборування український прапор.

Урочисте закриття табору відбулося в понеділок 31-го грудня 84 р.

пл. сен. В.Г.

Учасники збираються при автобусі

У стіп з'їздів

31-ий лежачарський пластовий табір

Колиба табору з написом "Витайте пластуни"

scope travel inc

845 Sanford Ave., Newark, New Jersey 07106
(201) 371-4004

**УКРАЇНСЬКЕ БЮРО
ПОДороЖЕЙ**
Марійки Гельбіс

"РІДНА МАНДРІВКА"

**ПЕРША АВТОБУСНА ПРОГУЛЬКА МОЛОДІ ПО УКРАЇНІ
БУКОВИНА — ПОДІЛЛЯ — КИЇВЩИНА — ЛЬВІВ
— ЗАКАРПАТТЯ — ПРЯШІВЩИНА**

8 СЕРПНЯ — ВЕРЕСНЯ 1985 Р.

**ПРОВІДНИКИ: ХРИСТИНА КОВЧ
РОМАН ВОРОНКА**

МАРШРУТ:

БУДАПЕШТ	9 — 10 серпня
СУЧАВА	10 — 13 серпня
ЧЕРНІВЦІ	13 — 15 серпня
(Кам'янець Подільський)	
ВІННИЦЯ	15 — 16 серпня
КИЇВ	16 — 21 серпня
(Чернігів і Канів)	
ЛЬВІВ	21 — 24 серпня
УЖГОРОД	24 — 26 серпня
ПРЯШІВ	26 — 29 серпня
ВІДЕНЬ	29 серпня — 1 вересня

КОШТ: \$1950.00 з Нью-Йорку
(Ціни в \$2125.00 з Чикаго
амер. дол.) \$2050.00 з Торонта

ЧЛЕНСТВО ПРОГУЛЬКИ: Обмежене до молоді від 17 до 30 літ.

СПИСОК ДАТКІВ на пресовий фонд "Юнака",

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 15 ГРУДНЯ 1984 РОКУ

ЗСА:

\$150.00	— Гурток Пластприяту Пл. Станиці Нью-Йорк
\$60.00	— Гурток Пластприяту Пл. Станиці Пасейк
\$40.00	— по \$10.00 склали: пл. сен. Атанас Слюсарчук, Дітройт, пл. сен-ри Анна і Орест Гаврилюки, Вашингтон, пл. сен. Осип Гапій — з далекого віддалення, панство Оля і Володимир Осередчуки, Елізабет.
\$15.00	— по \$5.00 склали: пл. сен. Надя Гафткович, Гартфорд, пл. сен-ри Леся і Андрій Бігуни, Вашингтон, пл. сен. Христина Шипилява, Вашингтон.
\$1.170.00	— на прес-фонд "Юнака" з датків замість квітів на могили

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО КІНЦЯ 1984 РОКУ

ЗСА:

\$20.00	— Н.Н. — складено замість подарунку для редакторки "Юнака"
\$50.00	— Марія Савицька, Нью-Йорк в пам'ять Батька пластунів Ліди і Олекси Черниченків — св. п. Дмитра Черниченка
\$50.00	— Вшановуючи Світлу пам'ять Приятеля родини — св. п. Володимира Книша (Дивись "Замість квітів")
Бельгія:	
\$5.00	— пл. сен. с. Іван Кіт

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 30 ЛИСТОПАДА 1984

ЗСА:

\$100.00	— пл. сен. Ярослав Пришляк, Боффало
\$50.00	— Провід Спортивно-Виховного Табору на Вовчій Тропі, 1984. Табір щороку улаштовує Загін "Червоної Калини" і датки на Прес-фонд "Юнака" з надвишки в таборовій касі щорічно жертвує для журналу.

ДАТКИ НА "ЗАЛІЗНИЙ ФОНД" ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

\$76.00	— Гурток Пластприяту Пл. Станиці Бріджпорт, США
\$64.00	— Гурток Пластприяту Пл. Станиці Гартфорд, США
\$140.00	— Разом

НА ФОНД "ДРОТА"

Від Пластової Станиці Гамільтон, Канада з ходотону юнацтва в День 1 Листопада 1984 року вплинуло —

\$100.00

ПОЖЕРТВИ НА ДАРУНКОВІ ПЕРЕДПЛАТИ "ЮНАКА"

\$30.00	— на дві дарункові передплати від пл. сен-рів Оксани і Миколи Коропецьких, Вашингтон
\$15.00	— від пл. сен. Христини і п. Юрія Навроцьких (дивись замість квітів на могили). Разом на 3 дарункові передплати "Юнака"

3 передплати — пл. сен. о. Іван Кіт, Шарлеруа, Бельгія. 89-ий Відділ СУА в Кергонксоні, ЗСА — 2 передплати для українських шкіл в Бразилії Переслала Лідія Яців — секретарка.

На прес-фонд "Юнака" замість квітів на могили

Замість квітів на могили

св. п.

ЮЛІЇ ПОБІГУШКИ

— матері пл. сен. Ореста Побігушки склали: син — пл. сен. Орест Побігушка \$25.00, п. Богдан Ковалик — \$10.00 і пл. сен. Роман Комаринський — \$10.00

Разом \$45.00

Замість квітів на могили

св. п.

пл. сен. ІРИНИ СКОЧДОПОЛЬ

члена Пластової Станиці Гартфорд, склали: по \$25.00 — Володимир Лучкань, Надія Гафткович, Христина Волш, Аня Олексин; по \$20.00: Петро і Стефа Пришляки, Іван Чернига, Уляна і Володимир Зінічі; по \$10.00: Ванда Бексер, Катря Гадзевич, Іванна Гринь, Вільгельміна Єх, Люба Кінах, Володимир і Стефанія Кебуз, Меланія і Роман Кузьми, Р. і С. Платоши, Анна і Микола Радовичі, А. і З. Рудики, Марта Рудик, Роман і Корнелія Соболі, Мирослава Солук, Іван Чернига, Валя Чудовська,

Разом \$315.00

Сердечно дякуємо!
Редакція і Адміністрація

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. ІРИНИ СКОЧДОПОЛЬ

— члена Патріархального Товариства, Відділ в Гартфорді склав на прес-фонд "Юнака"

\$50.00

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. довір'я ЯРОСЛАВА ЛАБКИ —

довголітнього члена й співосновника Пл. Станиці в Трентоні, члена Станичної Старшини та останньо голови Станичної Ради що відійшов на вічну ватру 2 квітня 1984 року, — склали датки на "Залізний Фонд" Пластового Видавництва:

\$100.00 — Пластова Група в Трентоні

\$50.00 — Марійка і Лязльо Сіі; \$25.00 Юрій Гоєвич, Галина і Іван Р. Костюки, Наталка і Ярослав Кулиничі, Адам і Орест Мицики, Юрко і Марта Ожги, Ляріса і Любомир Онишкевичі; \$20.00 — Надія і Іван Гафтковичі, Роман і Марта Данилюки, Люба і Теодосій Крупи, Ірина і Роман Кравцеви, Марійка і Орест Мицики, Ольга і Богдан Фостяки; \$15.00 — Володимира і Зиновій Гілі, Нуся і Богдан Микитини; \$10.00 — Леся і Роман Городиські, Арліна і Борис Гуляї, Марія і Михайло Глушки, Мирослава Глушок, Стефанія і Євген Геци, Дарія Каранович, Уляна і Володимир Коропеї, Дарія Кузик, Микола Нагірняк, Леся і Євген Обаранці, Мирон і Юрій Обаранці, Надія і Юрій Оранські, Ірина і Петро Плиси, Марія і Володимир Петришини, Дарія і Ігор Сеники, Марія Сеник, Леся і Орест Сеники, Ірина Скрипчук, Павлина Скремета, Марія Флонт, Михайло Шевців. \$5.00 — Юстина Надрага, Родина Мрочко.

Разом всіх датків \$695.00

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. ДАРІЇ НАВРОЦЬКОЇ

— визначної пластової діячки на дарункову передплату "Юнака" склали \$15.00 пл. сен. Христина і п. Юрій Навроцькі з Нью-Йорку.

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. ВОЛОДИМИРА КНИША

— батька нашої подруги пл. сен. Марти Базарко на прес-фонд "Юнака" склали члени Плавні 2 Куреня УПС-ок "Ті, що греблі рвуть" — \$25.00 Уляна Сос, по \$10.00 Аня Гаврилук і Ірина Ставнича, \$5.00 — Ольга Козак.

Разом — \$50.00

Замість квітів на могилу

св. п.

ВОЛОДИМИРА КНИША

приятеля Родини — склала на прес-фонд "Юнака" \$50.00 Марія Савицька

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна Українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуги укрїнців

Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіореймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9; Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "Мий Перший Словник", ціна \$7.00 з додатком коштів пересилки.

Замість квітів на могилу

св. п.

ДМИТРА ЧЕРНИЧЕНКА

Батька пластунів Ліди і Олекси Черниченків на прес-фонд "Юнака" склала \$50.00

Марія Савицька

Замість квітів на могилу

св. п.

АНДРІЯ СВОРАКА

Батька нашої подруги Олі Гной складаємо на прес-фонд "Юнака" даток \$25.00

28 Куринь УПС-ок "Верховинки"

Замість квітів на могилу

св. п.

ЕМІЛІЇ ОНУФЕРКО

і

ВОЛОДИМИРА МАРКЕВИЧА

на прес-фонд пластових журналів \$50.00 склали пл. сен. Петро і Ольга Саварини

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюроі

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

**THE FUTURE
BAKERY**

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО—МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 336-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа 295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ 3635 Cawthra Road
(біля Української Католицької
Церкви)
Tel.: 272-0468

Відділ 2397 Bloor Street West, Toronto,
Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання
помагати членам в економічних справах порадами і
фінансово.

Наша справа — служити членам!

ОДИНОКА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST CO. LTD

2271 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Phone: (416) 763-7333

Приймає вклади і ощадности. —
Платить найвищі відсотки. —
Уділює особисті і моргеджові позики. —
Приймає і реєструє пенсійні пляни і на
нові дома (PPC). — Полагоджує всі
банкові операції. — Завідує спадками і
довіреними (траст).

ОЛЕНЬ СОКІЛ БДЖОЛА БАРВІНОК

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА**

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

ВІДДІЛ В ПАСЕЙКУ

запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.

Години урядування:

Понеділок	6:00—9:00 вечора
Середа	9:00—1:00 по полудні
Четвер	4:30—9:00 вечора
П'ятниця	4:30—9:00 вечора
Субота	9:00—1:00 по полудні

Щадіть, позичайте та полагоджуйте всі свої
фінансові потреби в своїй рідній
Українській Фінансовій Установі.

Кредитова Кооперативна платить вищі
відсотки від звичайних ощадностей
якого-небудь банку чи шадниці.

А також даємо на дуже догідних умовах
всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС АБО

ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:

229 Hope Ave., Passaic, N.J. 07055
Tel. 201-473-5965

"... виховання — це надавання дум-
нам і почуванням якогось напрямку", —
наже Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цікавляться вихован-
ням і громадськими справами.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED

REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

3359 Bloor St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:

2184-C Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303